

PERGALĖ

Nr. 70 (1800).

Zarasai, šeštadienis, 1959 m. birželio mėn. 13 d.

kaina 15 kap.

Vasara — gausaus pieno laikotarpis

Išleidus galvijus į ganyklą, prasidėjo pats atsakingiausias laikotarpis didinant pieno gamybą, vykdant prisiimtus įsipareigojimus. Dauguma rajono kolūkių organizavo gyvuliu ganymą taip, kad nuo pirmųjų ganiavos dienų smarkiai padidėjo pieno primelžimas. P. Cvirkos vardo kolūkio karvės paskirstyti brigadoms ir rišamos daugiametėse žolėse. Be to, gyvuliams kasdien išskirama po 2 kg koncentruotų pašarų. Ganykloms išskirta 110 hektarų daugiametį žolių. Neužilgo karvės išpildyti papildomai išskiriamais pašarais.

Zafajam konvejeriuui pasėta 70 hektarų vienmečių žolių. Prie kiekvienos 30—40 karvių grupės priskirta po 2 kolūkiečius, kurie perriša gyvulius, aprūpina juos vandeniu. Gerai organizuoti karvių laikymą, šis kolūkis kasdien iš karvės primelžia vidutiniškai po 10,5—12 litrų pieno. Priešakinių artelės melžėjų M. Skvarčinskaitės, Petkevičiūtės, J. Ramanauskaitės prižiūrimos karvės duoda per dieną iki 15 litrų pieno.

Per pirmajį šio mėnesio dešimtadienį produktyviausios karvės buvo M. Melnikaitės vardo kolūkyje, kur dieną iš kiekvienos 144 karvių vidutiniškai buvo primelžiamos po 12—13 litrų pieno. Geri rezultatai neturėti. Cia karvių bandada padalyta į dvi grupes.

Gyvuliai patikėti priryusiems, iniciatyviems kerdžiams — komunistui Lysoviui ir Abelevičiui. Ganyklas gyvuliams neblogos, bet nežiūrint to, karvės kasdien laikotarpio pradžioje pakiles karvių produktyvumas per pirmąjį birželio mėnesio dekadą pradėjo smarkiai kristi. Jei birželio 1 dieną iš karvės buvo priamelžta po 8,6 litro pieno, tai paskutinę dešimtadienį dieną — 7,7 litro. Kolūkiečiai paraše redakcijai laišką, iškeldami primilžių kritimo priežastis. O jų visa eilė. Blogiausia tai, kad

Minėtų kolūkių valdybos, gyvulų augintojai teisingai kovoja už prisiimtų įsipareigojimų, keliant gyvuliu produktyvumą, didinant pieno gamybą, išvystydami. Deja, negalima to pasakyti apie kai kuriuos kitus rajonius, kurių vadovai blogai išnaudoja palankiausią laikotarpį gyvuliu produktyvumui kelti. Birželio 9 dieną J. Zemaitės vardo artelėje iš 74 karvių buvo priamelžta vos 350 litrų pieno. Reikšia, čia karvių produktyvumas mažai didesnis už geros ožkos.

Tik po 6—7 litrus pieno per dieną primelžiamas iš karvės „Aukštaičio“, „Nemuno“, „Lenino keliu“, V. Kudirkos vardo, Mičiurino vardo kolūkuose. Priežastys daugiausiai tos, kad artelėse blogai išnaudojamos ganylos, gyvulius ganyti patikima padieniams kolūkiečiams arba paaugliams. Beveik visuose minėtuose kolūkuose gyvuliai be ga-

nyklų žolės daugiau neauga jokio pašaro.

„Garbingo darbo“ kolūkio kolūkiečius suneramino faktas, kad ganyklinio laikotarpio pradžioje pakiles karvių produktyvumas per pirmąjį birželio mėnesio dekadą pradėjo smarkiai kristi. Jei birželio 1 dieną iš karvės buvo priamelžta po 8,6 litro pieno, tai paskutinę dešimtadienį dieną — 7,7 litro. Kolūkiečiai paraše redakcijai laišką, iškeldami primilžių kritimo priežastis. O jų visa eilė. Blogiausia tai, kad

104 melžiamų karvių banda ganoma vienoje grupėje, karvėms staigiai nutraukta duoti koncentratą, negauna jos ir jokių kitų žalienų nei sultingų pašarų. Karvės ryta vėlokai išgenamos į ganyklą, o pavakarį anksti pargenamos. Fermos vedėjas drg. Pieviškis taikstosi su visais trūkumais, abejingai žiūri į savo pareigas, girtuoliauja. Laiško autorių susirūpinimas susiklosčiusia padėtimi pagrįstas. Fermos vedėjas, artelės vadovai privalo labiau už elinius kolūkiečius rūpintis reikalų padėtimi prekinėjimo pieno fermoje ir šiuo atveju atsižvelgti į teisingus kolūkiečių prieštaratus, nedelsiant imtis priemonių apsieidimui likviduoti.

Kolūkių valdyboms kovojančių už smarkų pieno gamybos padidinimą negalima pamiršti ir karvių skaičiaus padidinimo, produkcijos savikainos atpiginimo. Negalima praleisti palankiausio laikotarpio pieno gamybai didinti, reikia padaryti viską, kad prisiimtų įsipareigojimai šiemis, pirmiesiems septynmečio metams būtų sėkmingai išvystyti.

Nuotraukoje: M. Melnikaitės vardo kolūkio komunistai — stambūs rauguočių fermos vedėjas drg. Melkovas ir kerdžius drg. Lysovas (kairėje) susitikę tarsi tikslingo ganyklų išnaudojimo reikalaus.

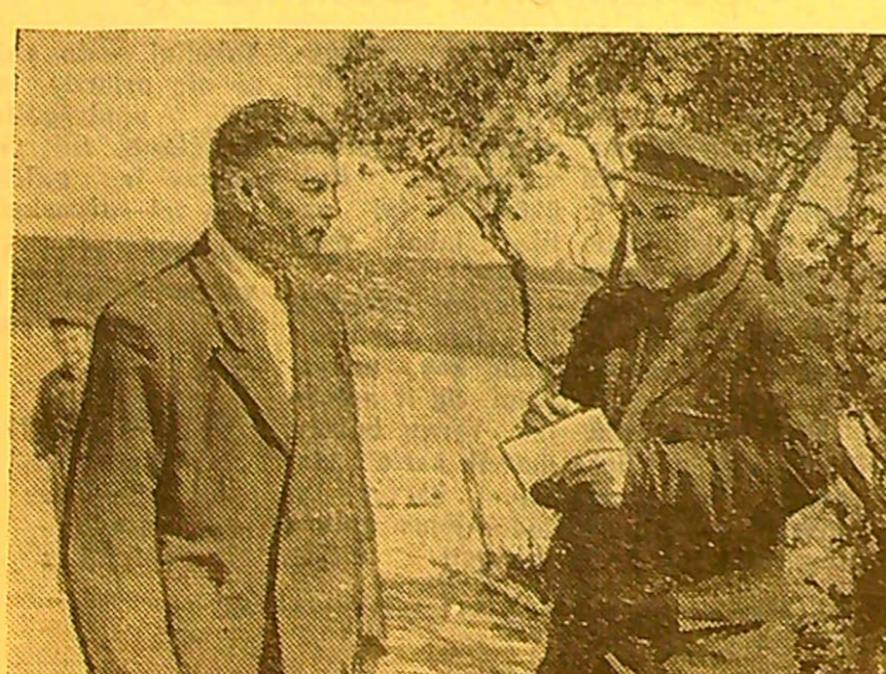
V. ŠAKALIO nuotr.

Lietuvių liaudies meno ir taikomosios dailės parodai Lenkijoje

Baigiamas ruoštis tarybai apie 450 darbų, iš kabinio lietuvių liaudies ūkių geriausieji bus paromeno ir taikomosios dailės broliškojoje Lenkijos parodai, kuri bus nurodė. Taikomąją Tarybą Lietuvos dailę atstovauja meninis stiklas, keramika, Liudviko Šukla, gaminiai iš gintaro ir odos.

Lietuvių taikomosios dailės meistrų nemaža liaudies meistrų menininkai pateikė paro- kūrinių. Idomi bus droži-

nių iš medžio ekspozicija. Joje bus eksponuojami savamokslis skulptoriaus Tauragės elektrinės mašinisto V. Nikšos, tarybinio darbininko S. Gresiaus darbai, žinomųjų drožėjų N. Linkevičiaus, A. Puškoriaus, J. Laurinės skulptūriniai kūriniai.



Lietuvių liaudies meno ir taikomosios dailės parodai Lenkijoje

Baigiamas ruoštis tarybai apie 450 darbų, iš kabinio lietuvių liaudies ūkių geriausieji bus paromeno ir taikomosios dailės broliškojoje Lenkijos parodai, kuri bus nurodė. Taikomąją Tarybą Lietuvos dailę atstovauja meninis stiklas, keramika, Liudviko Šukla, gaminiai iš gintaro ir odos.

Lietuvių taikomosios dailės meistrų nemaža liaudies meistrų menininkai pateikė paro- kūrinių. Idomi bus droži-

SIANDIEN SKAITYKITE:

- | | |
|---|----------|
| 1. Z. JUŠKĘNAS. Vitamininio šieno miltai — vertingas koncentratų pakaitalas | — 2 psl. |
| 2. Pievos jau suželusios. Galaskit dalgius, kolūkiečiai! | — 2 psl. |
| 3. D. GAVRILOVAS. Gyvulių augintojai reikalingi paramos | — 3 psl. |

Derliaus gausumas priklauso nuo pasėlių priežiūros

Linai jau 15-20 cm aukščio

Ždanovo vardo kolūkio I brigados linų augintojų grandis (grandininkas drg. Bucevičius) šiemet augina 20 hektarų linų. Šiaurės šilko visuose plotuose gražiai sudygė ir vešliai auga. Anksčiausia pasėti linai jau pasiekė 15—20 cm aukštį. Sie rezultatai pasiekti geras pasėlių priežiūros dėka.

Vos sudygė linai buvo apdulkinti preparatu DDT nuo spragių. Nežiūrint į tai, kad prieš sėjų kiekvienas hektaras dirvų gavo iki 200 kg mineralinių trąšų (kalio druskos bei superfosfato), nesenai pasėliai buvo papildomai patreštai azotinėmis trąšomis. I hektarą buvo išberta po 100 kg salietros.

V. DANILOVAS

Kukurūzus užgožė piktžolės

„Už taiką“ kolūkio komjaunimo organizacijos sekretorius Vilhelmina Gasparavičiūtė komjaunimo grandis (grandininkas drg. Bucevičius) šiemet augina 20 hektarų linų. Šiaurės šilko visuose plotuose gražiai sudygė ir vešliai auga. — Nuakėjome juos vieną kartą.

Tačiau akėjimas prie pat kolūkio kontoros auginamiems kukurūzams mažai naudos teatnešė. Cia

šiemet jie auginami tame — cheminis būdas. Panaujant herbicidus piktžolių naikinimui kukurūzų pasėliuose bus reikalinga mažiau darbo rankų. Bet kolūkis herbicidais dar neapsirūpinė. Jei komjaunuolai ir jaunimas atėjo kolūkui į pagalbą, tai ir kolūkio valdyba turi padėti jems, juo labiau, kad herbicidai reikalingi ir kolūkio auginimams kukurūzams.

R. Vitkus

Darbų eiliškumo besilaikant

„Pirmūno“ kolūkio pirmos laukininkystės brigados kukurūzų pasėlių plotai greičiau sudygsta piktžolės.

Po keleto dienų dirva vėl nuakėjama, išverčiami piktžolių daigeliai. Tokiu būdu, kuriai kurtas akėjant, kol sudygsta bulvės, didelė daile piktžolių sunaikinama.

Tačiau imbradiškai šios kovos už prisiimtų įsipare-

tingos agrotechninės priemonės pasėlių priežiūroje netaiko. Netaiko ne tokėl, kad nesuprastų jos

reikšmės, bet čia laikomas žalingos darbų eiliškumo tvarkos: sėja neužbaigta, pasėliais nesirūpinama. Vien tik todėl vasarojaus plotai piktžolių trečioje laukininkystės brigadoje, kuriai vadovauja brigadininkas Stasys Pauryš. Kukurūzų pasėlių dirvos paviršius supluktas liečiaus, keroja piktžolės, o išdygę kukurūzai gelsta. Kaip negeltonus, jei į tokį dirvožemį neprasiskverbia oras, trūks ta drėgmės, susidarė palankios sąlygos piktžolėms augti.

Kur čia rūpinsies pasėliais, jei dar iki šiol nebaigtos sodinti bulvės, nekupti. Tai atliki reikia nedelsiant.

Kolūkyje pasodinti nemazi bulvių plotai. Tačiau nei pirmoje, nei likusiose brigadose bulvių dirvos dar nenuakėtos. Rūpestingi šejujasi paviršiumi dirvas lūžta plūgai. Kažin dar

kiek tėsis jų sėja, o aplieisti pasėlių negalima.

Pirmūniečiai šiemet numatė gauti 300 centnerių žaliosios kukurūzų masės iš hektaro, išauginti gaujus bulvių, vasarojaus derlius, tačiau konkretios priemonės pasėlių priežiūroje netaiko. Netaiko ne tokėl, kad nesuprastų jos

reikšmės, bet čia laikomas žalingos darbų eiliškumo tvarkos: sėja neužbaigta, pasėliais nesirūpinama. Vien tik todėl vasarojaus plotai piktžolių trečioje laukininkystės brigadoje, kuriai vadovauja brigadininkas Stasys Pauryš. Kukurūzų pasėlių dirvos paviršius supluktas liečiaus, keroja piktžolės, o išdygę kukurūzai gelsta. Kaip negeltonus, jei į tokį dirvožemį neprasiskverbia oras, trūks ta drėgmės, susidarė palankios sąlygos piktžolėms augti.

DIDELI pasiekimai Kėdainių rajono „Komunisto“ kolūkyje turi kioskas be pardavėjo, atidarytas kontoros pataipose. Kolūkiečiai čia perka reikalingas smulkias prekes. Vien gegužės mėnesį kolūkiečiai nusipirkė prekių už 1490 rublių.



Nuotraukoje: atsakinės už prekes R. Dzinžinauskas tvarko savo „ūkį“.

A. Šarkio (ELTOS) nuotr.

Ekonominėmis temomis

VITAMININIO ŠIENO MILTAI —

vertinges koncentratų pakaitalas

Mūsų artelėje kovoja ma už gaunamos produkcijos savikainos sumažinimą. Anksčiau, penint kiaules pirktais koncentruotais pašarais, kiaulienos gamyba mums brangiai atsiešavo. Ieškodami naujų būdų, kaip mažesniais koncentratų kiekiais nupeneti bekonus, mes pradėjome juos keisti vitamininio šieno miltais. 1957 metais turėjome paruošę dar tik pustrečios tonos pašaro ir vitamininio dobilų šieno. Praeitais metais jo jau pasigaminome per pusę daugiau.

Seriant juo kiaules žemos metu pasiekėme gerų rezultatų. Visų pirma, seriant kiaules vitamininio šieno miltais, padidėjo jų paros priaugimas, negu kad duodant joms vienus koncentratus. Sieno miltų naujodimus su mažu koncentratų kiekiu padeda sutaupyti koncentratus, igalina žymiai atpiginti kiaulienos savikainą.

Vitamininio šieno miltus gaminame iš pirmojo piovimo dobilų. Juos piauname

prieš žydėjimą, rūpestingai išdžioviname: kuo sausesnis šienas, tuo lengviau ji sumalti.

Koks gi vitamininio šieno miltų pranašumas lygiant jį su kitais savo gamybos pašarais — avižiniais, miežiniais miltais? Be vitamininio šieno miltų, mes kiaules šeriame avižiniais miltais. Vie-

nas centneris avižiniu miltų turi 95 parašinius vienetus, vienas cent vitamininio dobilų šieno miltų — 60 pašarinių vienetų. Imant vidutinišką derlingumą iš hektaro, avižų gaura 11 cent, vitamininio šieno miltų 13 centnerių, kiekvienas hektaras avižų duoda 1045, vitamininio šieno miltai — 780 pašarinių vienetų.

Imant darbadienių sunaudojimą 100 pašarinių vienetų, išeina, kad avižiniams miltams pagaminti sunaudojama 1,1 darbadienio, o vitamininio šieno miltams — 0,8 darbadienio.

Vertinant pinigais, 100 pašarinių vienetų avižiniuose miltuose kainuoja 68,5 rb, o vitamininio šieno miltuose — 61,6 rb.

Siemet numatome pagaminti apie 50 tonų vitamininio šieno. Laukininkystės brigadų darbuotojai rūpestingai iš anksto pasiruošė atsakingiausiam šio laikotarpio uždavinui — šienapiutei. Be turimų šienapiuvii, nupirkome dar vieną traktorinę šieno piaunamąją.

Praėjusi trečadienį antrosios laukininkystės brigados laukininkai, vadovaujant brigadininkui dr. Čižkui, pradėjo ruoštis vitamininį šieną. Kolūkiečiai Julius Labutis, Bronius Čižkas arklinėmis šienapiuvėmis bei kiti kolūkiečiai pirmają dieną nušienavo 3,5 ha dobilų. Naudojantis palankiu oru, stengiamės kaip galint greičiau užbaigti vitamininio šieno paruošimą.

Z. Juškėnas

Puškino vardo kolūkio saskaitininkas

1959 metai mūsų kolūkiui yra jubiliejiniai metai. Siemet suankanta 10 metų, kai pavieniai valstiečiai susibūrė į kolektyvinį ūkį, suvisuomenino žemę, gyvulius, pastatus, žemės ūkio inventorių. Valstiečiai nutarė, taikydami broliskųjų respublikų patyrimą, vystyti žemės ūkį socialistinius pagrindus.

Aišku, pirmaisiais metais buvo daug sunkumų, nepasiekimų visuomeninėje gamyboje. Stigo patyrimo, gerų vadovų, neturėjome talpių patalpų. Bet kolūkiečiai dirbo su užsidegimu, stiprino ekonomiką, gausino visuomeninį turtą. Ir paipaipsniui visus sunikmus nugalėjo. Siandien jau galime džiaugtis neblogais laimėjimais.

Per dešimtmetį buvo pastatyta eilė talpių gyvulininkystės bei kitų visuomeninių pastatų, jie mechanizuoti ir tuo žymiai palengvintas žmonių darbas. Sukomplektuota nebloga stambų raguočių banda. Iš karvių pirmaisiais septynmečio metais gaunama nemažai pajamų. Pastaruoju metu per dieną primelžiamą iš bandos iki 1070 litrų pieno, kas sudaro iš karvės vidutiniškai po 12 litrų. Išaugo ir kiaulų ferma.

Pastaraisiais metais artelėje nusausinta nemažai pelkių, tie plotai paverčiami kultūrinėmis ganyklomis, šienaujamomis pievo-

mis. Kolūkyje kasmet plečiamis pasėlių plotai, kyla grūdinių kultūrų, bulvių derlingumas.

Kyla visuomeninis ūkis, išaugo ir žmonės. Siandien pas mus yra dešimtys kolūkinių gamybos pirmūnų. Nepalyginamai pasikeitė kolūkiečių materialinė gerovė. Siandien kas trečias kolūkietis turi radio priimtuva arba radio tašką. Žmonės perka vertingus daiktus, gerai rengiasi. Dviračius rasiame kiekvienoje šeimoje, net pas kiekvienos narj.

Dabar pas mus niekas nebeabejoja kolūkinių gamybos pranašumu, jos gyvybingumu. Jei pirmaisiais metais žmonės, palikę kolūkį, išvykdavo į miestus, tai dabar jie grįžta atgal.

Peržvelgus tą, palyginti, trumpą 10 metų laikotarpį, susumavus jo rezultatus, turime kuo pasidžiaugti. Šie metai mūsų artelės kolūkiečiams ne paprasti: mes pradėjome vykdyti istorinį partijos iškelto septynmečio planą. Per šį laikotarpį mes padarysime stambius žingsnius pirmyn kelyje į komunistinės visuomenės sukūrimą.

P. Cvirkos vardo kolūkio sienlaikraščio „Auksinė varpa“ Nr. 6 vedamasis straipsnis

Merginos dirba gerai

Iki pusiaudienio buvo giedra, tačiau po pietų pradėjo niauktis, dangų aptraukė tamsūs debesys. Kažkurtoli blykčiojo žaibai, dundėjo griaustinis.

— Bus lietus, — pagalvojo Stalino vardo kolūkio daržininkas Kalina Leonovas. — O juk merginės turi ateiti sodinti pomidorus. Nenusiekė siandien. O štai ir merginos: tai komjaunuolės Jevdokija ir Pelagėja Anisimovaitės ir Vasilisa Kolesnikovaitė.

— Na, rodykite daigus, pradėsime, — kreipėsi į daržininką Jevdokiją.

— O gal rytoj, greit štai

lyti pradės, — paprieštaravo Leonovas. Bet merginos ne-

sutiko su jo pasiūlymu.

— Spėsime iki lietaus, o jeigu truputį ir sulis, tai ne cukrinės juk, išdžiūsime ir vėl viskas tvarkoj,

linksmai nusijuokė Kolesni-

kovaitė.

Užvirė darbas. Merginos émė durpių-mėšlo pūdinio puodeliuose pasodintus daigus ir atsargiai sodino juos į inspektuose paruoštą dirvą. Greit augo pasodintų daigų skaičius, bet greit artėjo ir lietus. I pagalba merginomis atėjo moksleivis Leonovas Dorofejas. Visi dirbo išsijuosę. Kada paskutinis — ketvirtąkstantasis puodelis buvo išspaustas į purią dirvą, pasipylė piri-

sodinti, prižiūrėti. Ne taip jau lengvai ir au komjaunuolės nebijo darbo. Kasdien nuo ankstyvo ryto, ligi sutėmų merginos triūsia daržuose. Daug sunkumų sudaro tai, kad vandens šaltiniai labai nutolę nuo daržų. Bet nežiūrint į tai, daržovės visuomet būna laiku palaistytos.

— Su tokiomis darbininkėmis galima ne tik geras daržoves išauginti, bet kanus nuversti, — sako grandininkas. Jo žodžiai atitinka tikrovę. Merginos dirba gerai. Dabar galima tvirtai pasakyti, jog kolūkio daržai patikimose rankose.

A. Bobkovas
kolūkio partinės organizacijos sekretorius

Apsilankėme Stelmužėje

Praetą sekmadienį mūsų kolūkio jaunimas suorganizavo išvyką į Stelmužę. Ne tik jaunimas, bet ir ukiečiams tai pražiūles kolūkietis Kazys Sinkūnas nepatingėjo apsilankytis šioje istorinėje Lietuvos vietelėje.

Norime pareikšti ir keliais pastabas. Daug kas, pavyzdžiu, čia ir apliesta. Vergų bokštė, idomumu apžiūrėjome tūkstantmetį senelių — ažuolą, todėl jėjus galima į purių dirvą, pasipylė piri-

Stelmužės bažnyčia išsilaiküsi Vergų bokštą. Gėrėjoms gamtovaldžiai. Kolūkietis tai paliko labai gerą įspūdį.

Norime pareikšti ir keliais pastabas. Daug kas, pavyzdžiu, čia ir apliesta. Vergų bokštė, matyt, kartais statomas karvės ir

senelių — ažuolą, todėl jėjus galima

nuskerti mėše.

A. Tvardauskas

„Pažangos“ kol.

laukininkystės

brigados

brigadininkas

siloso gamybą pradėjo K. Požėlos vardo kolūkio žemdirbiai. Per pirmasias dvi dienas buvo pagaminta 130 tonų ankstyvojo siloso. Silosas raugiamas iš žieminių rugių, pasėlių žaliajam pašarui, ir daugiaamečių žolių.

Nuo trakų ojė: ankstyvojo siloso paruošimas pirmoje brigadoje.

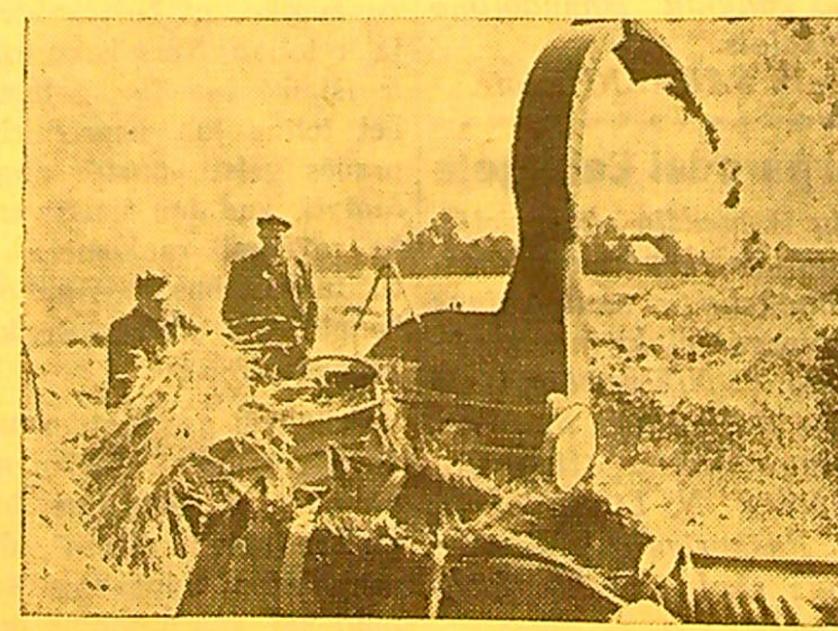
E. BERŽANSKIO (ELTOS) nuotr.

Lentelės stogams dengti dar miške

„Aušros“ kolūkio visos laukininkystės brigados, be sirošdamos šienapiūtei, atremontavo 2 šienapaves, 3 mašinas pirkia naujas, paruošė nemažą kiekį korų, rankinių grėblių. Labai gerai, kad žmonės laikia paruošę inventorių šienapiūtei, kurių už keletos dienų jau reikėti pradėti. Prasidės šienapiūtė, o po jos ir javai. Slinks naujuoju derliumi, pakrauti vežimai į daržines, kurių stogai... iki šiol neatremontuoti. Sj rei-

kalą ir brigadininkai, ir kolūkio valdyba smarkiai užvilkino. Tik šiomin dienos šienkrusta — pasiūsti žmonės į mišką kirsti medžių, iš kurių numatomas gaminti lenteles bei skiedras daržinių stogams dengti. O darbo, aišku, bus daug: iškirsti, išvežti medžius, pagaminti lenteles, ir tik po to dengti stogus. O kiekvienoje brigadoje po keleto daržinių stogus reikiaria perdengti naujai.

V. Daunoras



Ji gerbia ir myli

Užsitarnauti pagarbą ir meilę kolektyve ne taip jau lengvas dalykas. Bet jeigu žmogus bus darbštus, nuoširdus darbo draugams, žmonės ji visada gerbs ir mylēs.

Tik geras žodžiai mūsų pagalbinio ūkio žmonės miini darbininką Adolfą Mikštą. Nepasižymi jis nei didele savo fizine jėga, nei mokejimu gražiai kalbėti ir krести šposus. Kuklus, pačias, tiesus. Bet darbe Mikštą visuomet pirmas. 72 darbadieniai užrašyti jo darbadienių knygutėje vien tik per gegužės mėnesį. Galima pavydėti tokiam darbininkui. Juk šis darbadienių skaičius išdirbtas vien laukininkystėje: ariant, sėjant, akęjant, kitus lauko darbus dirbant. Kasdien įvykdinti po dvi išdirbio normas—nejuokai ir reikia paprakai-tuoti.

Gali, tiesa, kai kas ir suabejoti. Pasakys: darbas lauke darbui nelygus, vienur galima ir dvi normas išpildyti, o kitur — vos

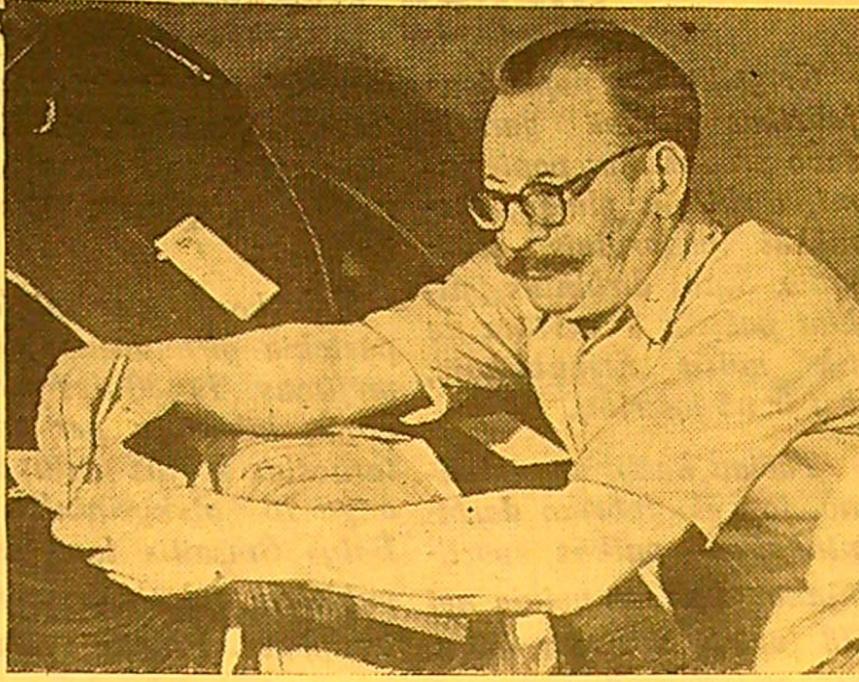
vieną. Ne, Adolfas ne iš tokių, kuris rinktysi darbą pagal geresnį ir lengvesnį išdirbį. Kur reikia, jis ten visada ir būna, niekada nesiginčys su brigadininku—kodėl man ten, ar kitas negali. Dažnai man tenka girdėti iš brigadininko:

— Eisiu pas Mikštą. Juo visada galima remtis.

Adolfas Mikštą — dešinioji brigadininko ranka. Brigadininkas dažnai tarsi su juo, kaip su prityrusiu žemdirbiu, kaip organizuoti vieną ar kitą darbą. Savo darbštumu ir nenuiltamumu Mikštą dažnai uždega darbe ir kitus darbininkus.

Mikštą — geras kaimynas. Prieiks ko nors — visada paskolinis, prišokęs padės padaryti vieną ar kitą darbą. Stai kodėl myli ir gerbia Adolfą Mikštą mūsų pagalbinio ūkio darbininkai.

V. Daveikis
Zarasų vėlinio ūkio valdybos pagalbinio ūkio apskaitininkas



Kauno tekstilininkai išleidžia vis daugiau ir daugiau naujų audinių rūšių. Šiemet „Litekso“ vilnonių audinių fabriko kolektyvas pagamino pirmąją partiją naujų aukštostos kokybės audinių paltams — „Neringa“, „Eglutė“, o taip pat palengvinto drapo „Šatrija-2“. Šie audiniai nebrangūs, gražiai atrodo. Vartotojai juos noriai perkia.

Nuotraukoje matome gatavos produkcijos sandėlio darbuotoją Joną Stasaitį, ruošiantį išsiuntimui naujų audinių partiją.

Gyvulių augintojai reikalingi paramos

„Tarybinio artojo“ kolūkyje gintus bekonus į priėmimo sudaryta, palyginti, stipri pašarų bazė. Gyvuliai še- riami neblogai. Motininės kiaulės gauna į dieną po 1,5 kg miltų arba kombinuotų pašarų, po 2 kg bulvių arba runkelių. Paršeliai iki 2 mėnesių amžiaus gauna po 1 kg miltų ir po 2 kg bulvių bei runkelių, dvių mėnesių ir vyresnio amžiaus paršeliams miltų arba kombinuotų pašarų davinyss padidinamas iki 2 kilogramų. Pradedant nuo 4 mėnesių amžiaus peniušiams duodama jau po 3 kg bulvių. Be to, gyvuliai gerai sekasi tik esant ir materialiniams suinteresuotumui šalia kolūkiečių aukšto sąmoningumo. Arte-lės valdybos nutarimu gyvulių augintojams nustatomas papildomas atlyginimas — 3 procentai pajamų, gautų už realizuotą kiaulieną. Blogai tas, kad ilga laiką gyvulių augintojai vis negauna šio papildomo atlyginimo.

Dabartiniu metu bendras kiaulų skaičius abiejose fermose siekia 244 vienetus. Iš to kiaulų skaičiaus 120 paršeliai yra gimę balandžio ir gegužės mėnesiais. Vandinas, iki metų pabaigos jie atitiks bekono kondiciją.

Vykstant kiaulienos gamybos įsipareigojimui šiaisiai metais aktyviai įsijungė ir ljudininkės Antanaitės rėmė. Tenka palankėti tiek dramos autorui Juozui Grušui, tiek darniam kurybingam Klaipėdos dramos teatro kolektivui sukurti mūsų žiurovams darbui daugiau tokų puikių, originalių pastatymų.

Pr. Vaitkūnas

Siltai žiurovai sutiko ir aktorės I. Lietuvaitytės pasirodymą, kuri atliko antraeilę ljudininkės Antanaitės rolo.

Tenkai palankėti tiek dramos autorui Juozui Grušui, tiek darniam kurybingam Klaipėdos dramos teatro kolektivui sukurti mūsų žiurovams darbui daugiau tokų puikių, originalių pastatymų.

D. Gavrilovas

APIE KAI KURIAS SNETKOVĄ ŠEIMOS „LIGAS“

Dirbo prieš keletą metų tūlas Ivanas Snetkovas „Garbingo darbo“ kolūkyje, iš kurio dėl daugelio priežasčių buvo pašalintas, kaip kolūkiečiai išsireiškia — išvytas. Atkeliao jis su žmona ir septyniais mažais vaikais į „Raudonojo Spalio“ kolūkį ir gavo čia parankų darbą. Snetkovas buvo paskirtas pašarų vežiku, duotas jam arklys. Važinėdavo jis su tuo arkliu kur reikia ir kur nereikia, nuklysdavo ir į kaimyninius kolūkius, dažnai į Zarasus. Ką jis ten vežiodavo — sunku pasakyti. Žmonės gi spėjo (ir neapsiriko), kad Snetkovas užsiiminėjo nešvarais darbeliais. Neatsitik-

tinai dingdavo iš fermų kibrai, bidonai, kaimynai pastigesdavo daug daiktų, kurių prapuldavo iš kiemu, iš daržinių, sandeliukų. Dažnai atvažiuoja pas Snetkovą apylinkės dviratininkai, motociklininkai pastaisytis savo transporto prie-mones. Ir pas Snetkovą vi-

suomet atsiranda reikalin-gų atsarginių dalij. Maža-to, pas ši kolūkietį nestig-davo ir sveikų dviračių. Vieną 1957 metų dieną milie-jos darbuotojai nustatė, kad pas Snetkovą atsirado trys svetimi dviračiai. Bu-vo išaiškinta, kad tie dviračiai priklauso piliečiams Jachimavičiui, Marcinkevi-čiui ir dar kažkam. Kaimy-

VIKTORAS TURI TAPTI ŽMOGUMI

Praėjusį sekmadienį „Raudonojo Spalio“ kolūkio jaunimas surengė gegužinė netoli Martyniškio kaimo esančiame beržyne. Gegužinės metu, kur ramiai linksmosi jaunimas, į šokių aikštėlę stumdydami į virto trys girti „šaunuolai“. Nenorėdami varginti skaitojujų spėliojamais, išvardinsime juos. Tai jaunas, tačiau spėjės pagarsėti savo chuliganiskais žygiais, Viktoras Prokapavičius ir jo artimiausi sugėrovai — „Raudonojo Spalio“ kolūkio traktorininkas Leontijus Šapkinas ir kolūkietis Ivanas Krasnovas.

Matyt, nepatenkinti tuo, jog jiems pasirodžius bagnės šokis, vakaro „didvyriai“ pradėjo ieškoti prie-kabių. Viename beržyne kampe jie pamatė kelis draugus iš kaimyninio kolūkio.

— Reikia juos pamokyti, — rinktelėjo savo draugams Prokapavičius. Trys triukšmadariai pradėjo koneveikti stovinčius draugus nešvankiausiais žodžiais, o kai tai nepadėjo, Prokapavičius nutarė duoti valią rankoms. Jis sutramdė ten buvęs miličios darbuotojas Vasilijus Kisieliovas. Tačiau tai neišblavino chuliganų. Pasi-piktinė dėl nepavykusio mėgimimo susipešti, jie dar kartą pamégino panaudoti savo kumščius prieš ramiai į namo kelio darbininką Semioną Vrublevičių.

Jei Krasnovas su Šapkinu dar nelaikomi „senais vilkais“, užtari Prokapavičiaus gyvenimas pilnas pa-našių „nuotykių“.

Jam tik 19 metų. Nesenai jis dar buvo „Raudonojo Spalio“ kolūkio nariu. Dirbtai kolūkyje jis nemėgo

Blogai elgdamiesi tėvai to paties moko ir savo vaikus. Išejo kurios kaimynų šeimų visi nariai į darbą, žiūrėk, jau slankioja Snetkovų vaikai po tą kiemą, rankioja namų apyvokos daiktus, džiovinamus skalbinius ir tempia pas save į namus. Buvo baustas Snetkovas už be priežiūros paliekamus vaikus, bet jis iki šiol iš to jokių išvadų nepadarė. Kaimynai ir toliau bijosi palikti vienus namus, žinoma, atsiliepia į brigados kolūkiečių darbo našumą, drausmę.

Taip, galima sutikti, kad Snetkovas — ligonis. Bet jis serga tinginio, vagilio ligomis, kuriomis užsikrėtė ir visa jo šeima. Labai daug nusiskundimų Snetkovais ir jų vaikais girdėti iš jų kaimynų, tame tarpe ir brigadininko dr. Špakausko. Labai įkyrėjo jiems Snetkovai tuo, kad paleidžia ganysti savo gyvulius neristi, jie mina visuomeninius pasėlius, kolūkiečių pasodybinius sklypus.

V. Daneikis

Spontas

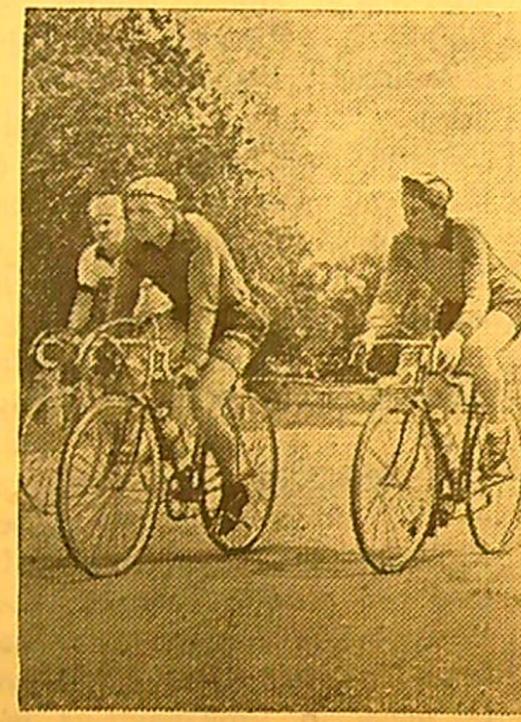
Trijų respublikų keliais

Pasibaigė daugiadienės Jos „Darbo rezervų“ rinktinės dviratininkų lenktynės Vilniuje, antroji — Rygos — Ryga — Talinas „Komjaunimo tiesos“, „Padomju „Spartakui“, ketvirtoji — jaunatne“ ir „Norte hel“ „Zalgiriu“. Išlaikraščių prizai laimėti. Tarprespublikinėje įskaitoje Birželio 7 d. dviratininkai toje nugalėjo Estijos dviratininkų komanda vardo tapo. Lietuvos sporto stadione Taline. Nugalėtojų ninkai liko antroje vietoje, asmeninėje įskaitoje tapo latviai — trečioje.

estas Ansas Viaravas — Daugiadienės lenktynės „Darbo rezervų“ sistemos — tai generalinė repeticija technikumo moksleivis.

Lenktynėse A. Viaravas parodė didelę ištvermę, pasiryžimą. Jis vidutinis greitis — 38,8 km per valandą. Antrą vietą užėmusių Rygos KASK atstovui M. Iljanovui atiteko ir specialus „Komjaunimo tiesos“ prizas geriausiai pasirodžiusių lenktynėse dviratininkui iki 20 metų amžiaus. I pirmajį dešimtuką jėjo ir mūsų respublikos atstovai — P. Celkys („Spartakas“) ir J. Grabauskas („Dinamo“).

Komandinėje įskaitoje TSRS Tautų II spartakiai pirmoji vieta atiteko Estijos išvakinėse.



BITĖS IR ŽMONĖS

AR ZINAI, KAD:
bitininkystė yra vienas seniausių žmogaus verslių.

...uz svetimos bičių drevės išplėsimą „Lietuvos statute“ buvo numatytos mirčes bausmės.

...senovės lietuvių, būdami stabmedžiai, parinko bitėms ir dievus — tai Babilis ir Austėja.

...laikantis senų lietuviškų papročių, bičių nebuvo galima pirkti, parduoti, o tik dovanoti. Toks bičių dovanojimas žmones surišdavo bičiulystės ryšiais.

...jei nuotakos tėvai neturėdavo bičių, tai jų vestuvių dieną pašiepdavo, dainuodami:

Jos bitutės kaip telyčios,
O bitukai kaip veršiukai —
Neša medų rezginėj,
Suka korius daržinėj —
Pasližiūri — nieko nėr!

...septynioliktojo šimtmecio pabaigoje iš Lietuvos vien į Angliją, Italiją ir Ispaniją kasmet buvo išvezama medaus už pusantro milijono auksinių.

...1814 metais Rusijoje buvo padarytas pirmasis pasaulyje rėminis avilys (padare Prokopovičius), ir tie metai laikomi moderniosios ir pažangiosios bitininkystės pradžia.

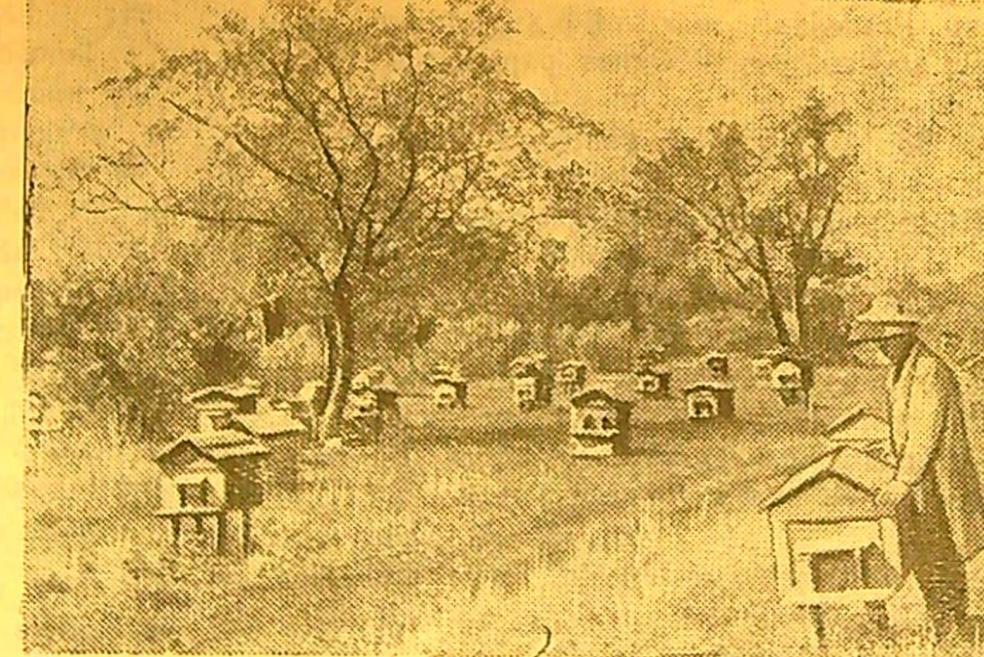
...pastaruoju metu avilius pradedama gaminti iš plastmasės. Avilių iš plastmasės pigūs, lengvi — sveria vos 3—4 kg.

...bičių šeimų skaičiumi ir bitininkystės išvystymu Tarybų Sajunga 1941 metais užėmė pirmąją vietą pasaulyje. Tarybų Sajungoje 1941 metais buvo priskaitoma apie 10 milijonų bičių šeimų.

...bitės yra labai tiksliai pasiskirčiusios atskirais darbais. Čia randame maisto rinkėjas, kurių valytojas, viškų maišintojas, statybininkas, auklėtojas, maisto

(ELTA).

*



priemėjas, vandens nešiotojas, vandens saugotojas, avilio vėdintojas, sanitares, sargus ir t.t.

...bitė skrenda 65 kilometrus per valandą greičiu. Su pilnu krūviu bitė skrinda lėčiau ir nulekia vieną kilometrą per tris minutes.

...siurkščiu paviršiumi bitė gali nešti krovinių 20 kartų didesnį už jos kūno svorį.

...bičių pienelis, kuriuo motina maiatinama, yra labai svarbi gydomoji priemonė. Jis suteikia žmogui naujų jėgų, pagerina appetitą ir sustiprina sveikatą. Pastaruoju laiku šis pienelis plačiai varojamas ir kosmetikoje.

...bitės, kaip ir žmonės, turi savo šokius, o tie šokiai gana įvairūs. Bitės šoka kažką panašaus į mūsų suktinį, valsa, kažkokius tai virpančius šokius, panašius į čarlestoną ir kt.

...avilyje galima išgirsti ir panašius į dainavimą garsus. Bitės dainuoja. Todėl nenuostabu, kad anksčiau žmonės manė bites turint protą ir mokant tarpusavyje susikalbėti.

AGR. P. RIMKUS
(„Švyturys“).

VIENOS IMONĖS SPORTININKAI

Grigiškių popieriaus fabrikas plačiai garsėja savo produkcija: popieriumi, dirbtiniu pliušu, meniškai padarytais albu-

mais. Šiuos dirbinius pui- kiai pažista ir vertina netik mūsų respublikoje, bet ir už jos ribų.

Tačiau kažin ar visi žino, jog šio fabriko darbininkai — puikūs sportininkai, kad čia veikia net 13 įvairių sporto sekcijų. Sportu užsiūminėja beveik kas antras-trečias žmogus. Jeigu 1957 metais čia buvo apie 40 sportininkų, tai šiandien jų yra beveik penki šimtai.

Fabriko vadovybė ir profsajungos organizacija rūpinasi savo sportininkais, suteikia jems geras sąlygas treniruotis, aprūpina inventoriumi. Pa- vyzdžiu, sunkumų kilnotojams įrengta puiki salė, kurioje yra visi reikalingi įrankiai. Dviratininkams fabrikas nupirko 35 sportinius dviračius, išskyrė patalpą, kurioje įrengtos 4 treniravimosi stalės. Lauko teniso žaidėjai prie pat fabriko, medžių paūksmėje turi gražiai sutvarkytą, aptvertą aikštę, o stalo tenisininkai — prie kiekvieno cecho sta-

lus. Net visi žvejai-mégėjai aprūpinti naujutėliai-čiais spinningais. Šiuo metu čia įrengiamas tyras šauliams.

Fabriko sportininkai pasiekia pirmuosius laimėimus. Iš 30-ties sun- kumų kilnotojų per pas- taruosius dvejus metus iš-auguo 16 atskyrininkų, o Balys Stasaitis tapo respublikos vidutinio svorio čempionu. Praeitais metais ši komanda dalyvavo Maskvoje vykusioje 6-oje profsajungų spartakiadoje. 22-jų komandų tarpe ji užėmė 9-ąją vietą. Vos vienerius metus veikiančioje dviratininkų sekci-

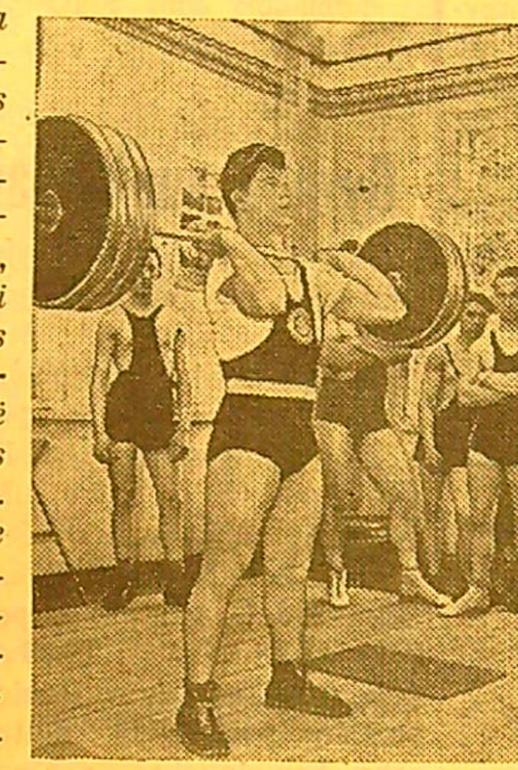
joje yra 40 entuziastų. Jai vadovauja sporto meistras Algiris Mikalopas. Šiandien gamyklos dviratininkų tarpe jau yra du pirmo; keturi antro ir net dylikai trečio atskyrio dviratininkų. Neseniai įvykusiose Vilniaus miesto individualinėse dvirati- nių varžybose Grigiškių fabriko komanda papras- tu dviračių klasėje iško- vo šešias prizines vietas, o Nina Samochvalova ta- po miesto čempione.

Dabar fabriko dviratininkus beveik kasdien ga- lima sutikti Vilniaus-Kauno autostradoje. Čia

ie intensyviai ruošiasi respublikos mažosioms daugiadienėms lenktynėms.

Fabrike dažnai rengiamos tarpcechi- nės varžybos, susitikimai su kitų gamyk- lų sportininkais.

Nuotraukoje matome Grigiškių popie- riaus fabriko sunkumų kilnotojus treni- ruotėje. Priekyje — respublikos čempionas Balys Stašaitis. M. BARANAUSKO (ELTOS) tekstas ir nuotr.



KOLŪKIO BITYNAS

ORENBURGO SRITIS. Saraktašo rajono „Rodina“ kolūkyje didelis dėmesys skiriamas bitininkystės išvystymui. Kolūkio bityne yra 200 bičių šeimų, kurios kolūkui duoda iki 200 tūkstančių rublių pajamų.

Nuotraukoje: „Rodina“ kolūkio bityno bendras vaizdas.

B. Klipinicerio nuotr. (TASS).

Vietoj šulinio

Banano medis tropikų gyventojams duoda ne tik maistus ir skanius vaisius, bet ir vandenį. Tai pastebėjo žmo- nės Filipinų salose, kur maža bu, juos nuplovus, bėga šulėti ir gailus vanduo.

Registruoja santuoka

Zarasų rajono civilinės metrikacijos biuras praneša, kad žemai išvardinti piliečiai padavė pareiškimus dėl santuokos užregistruavimo:

1. BAKASIEJEVAS Fiodoras Ivanovičius, gim. 1935 m., gyv. Zarasų raj. Samanių apyl. Kreviancų km., su pil. ANDRIEJEVA Marija Nesterovna, gim. 1933 m., gyv. Zarasų raj. Samanių apyl. Kreviancų km.

2. ROŽKOVAS Fedajus Avdiejevičius, gim. 1935 m., gyv. Estijos TSR, Tapa mieste, Cus gt. Nr. 2, b. 17, su pil. GORIUNOVA Ana Lifantjevna, gim. 1941 m., gyv. Zarasų raj. Bernotiškių apyl., Barankiškių km.

3. STOMA Vytautas, Mykolo s., gim. 1930 m., gyv. Zarasuose, K. Poželos gt. Nr. 15, su pil. VILKAITE Eleonora, Romualdo d., gim. 1929 m., gyv. Zarasuose, M. Melnikaitės gt. Nr. 28.

ĮDOMYBIŲ PASAULYJE

„Robinzonų“ sala

Nesenai vienas anglų kelialaujas pateko į nedidelę koralinės kilmės salą Indijos vandenyno. Saloje nebuvó jokios augmenijos ir jis atrodė visai negyvenama. Jos vengė net paukščiai. Tik daugybė urvų, pa- našių į triušių urvus, leido galvoti, kad joje kažkas gyvena. Tai sudomino kelialaują. Įžvalgusis anglas pasiliko nakvoti valtyje netoli kranto. Nakštį jį pažadino baisus kniaukimas. Pasirodė, kad jis „žvejybą“ išėjo tūkstančiai kačių — vieninteliai salos gyventojai. Kelialaujas apskaičiavo, kad apytikriai saloje gyvena apie 10 tūkstančių kačių. Tikriausia, prieš daugelį metų jų „prosenelių“ pora pateko į salą sudužus kokiams nors laivui.

Greitai ir nemokamai

Senovėje skėstant laivui, jūrininkai dažnai parašyda- vo raštelį apie ištikusią nelaimę, jidėdavo jį į butelį ir jmesdavo į vandenį. Jei butelis nesudužavo, žmonės kartais jį surasdavo po dešimčių ar net šimtų metų. Tačiau kai kada „jūros paštas“ veikia žymiai geriau. Stai, mažų Indonezijos salelių Nadinos ir Palano gyventojai šio pašto pagalba nuolatos keiciasi tarp savęs naujenomis. Aplink abi saleles teka už- dara, rato pavidalo srovė, kuri ir aptarnauja žmones, atnešdama buteliuose už- darytus laiškus. Salos gyventojai dažnai naudojasi šiuo nemokamu paštū, kadaangi iš vienos salos į kitą butelis nukeliauja per parą, kai tuo tarpu laivas atveža paštą tik kartą į savaitę.

Rašytojas - kulinaras

Visi puikiai žino, jog Aleksandras Diuma (tėvas) paraše „Grafą Montekristą“, „Tris muškietininkus“, „Po dvidešimt metų“ ir daugelį kitų knygų, kurias skaito ne tik jaunimas, bet ir suaugę žmonės. Tačiau nedaugelis težino, kad pas- kutiniuosius savo gyvenimo metus rašytojas praleido įtemptai rašydamas „Didijį kulinarijos žodyną“.

„Aleksandras Diuma, — raše žodynų žangoje leidėjas, — taip pat mokėjo ge- rai pavalygti, kaip ir rašyti ar pasakoti. Jis daug keiliavo ir užrašinėjo įvairių tautų valgių receptus“.

Už redaktorių
L. VAITKŪNIENĖ

Zarasų MMS reikalingi traktorininkai darbu su specialiais traktoriais, ekskavatorininkai, šaltkalviai mašinų remontui ir kalvis.

Atlyginimas pagal išdirbij. DIREKCIJA